

Als cims pirenenics de la Cerdanya hi ha aquest Sanatori on les excel·lències del clima d'altitud són organitzades per la perícia del Dr. Cappelle.

Acabada la visita, sortiren cap als Banys del Vernet. Després d'ésser amablement rebuts pel Director Dr. Jacques Ollivier, la seva gentil muller i personal de la casa i de fer-se la corresponent visita, tingué lloc un banquet que es celebrà en el pare del balneari.

Presidí el banquet el Dr. Sanyas, alcalde de Vernet-les-Bains, acompanyat de personalitats destacades del Congrés.

A les acaballes, el Dr. Sanyas recordà els lligams cordials que han existit entre els catalans de banda i banda del Pirineu i digué que entre Catalunya i el Rosselló no hi haurà mai Pirineus, «ja que tots som uns». Acabà amb un visca a la Catalunya immortal.

A continuació parlà el Dr. Salvador Vives, el qual en nom del Comitè del Congrés regregrà les paraules del Dr. Sanyas.

Seguidament el poeta majoral Carles Grandó llegí unes quartilles referents a l'obra que signifiquen aquests Congressos, els quals serveixen perquè els pobles germans s'estimin i es comprenguin.

SESSIÓ D'HOMENATGE AL DR. RAMON TURRO

El dia 27 a la tarda tingué lloc la sessió d'homenatge al Dr. Ramon Turró, el gran biòleg català.

El Dr. Leandre Cervera com a President de la Societat de Biologia, organitzadora de l'acte digué:

«Una de les finalitats que persegueix l'Associació General de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana és contribuir a la valorització de l'obra científica dels grans homes que Catalunya ha donat als camps de la Medicina i la Biologia.

Així en el nostre darrer Congrés fou aprofitada la solemnitat d'un dels seus actes per a retre un homenatge a la memòria d'aquell gran anatómic i cirurgià que fou Antoni Gimbernat.

Així mateix en el Congrés que estem celebrant aquests dies s'ha volgut dedicar un tribut solemniàl al que fou creador de l'escola de biòlegs catalans i mestre directe de molts dels que som avui ací. Ja us haureu adonat que em refereixo al Dr. Turró.

Ara fa dos anys, fou la Societat de Cirurgia de Catalunya l'encarregada d'organitzar la tasca, i certament un èxit magnífic assistí els propòsits dels organitzadors, car no fou pretext per a motivar un d'aquells esplais verbalístics que acostumen a produir-se entorn d'un nom agafat com excusa per a lluíment personal d'uns oradors més o menys dotats, sinó que constituí una bella avinentesa per a suscitar esplèndides aportacions a la bibliografia corresponent a l'obra de l'home i a les essències de la personalitat homenatjada.

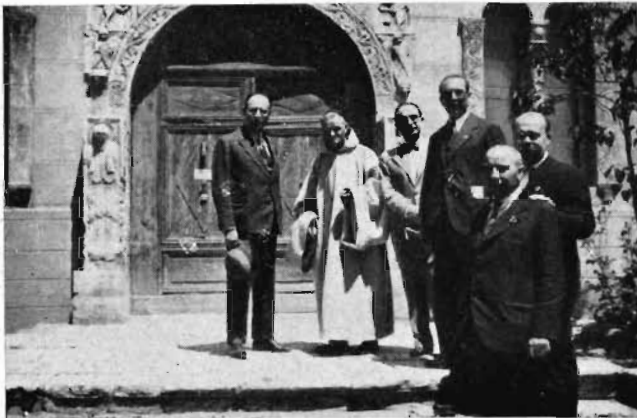
L'esbart de dansaires d'Amèlia es disposa a fer una exhibició de ballets catalans a honor dels congressistes aplegats al pati de les Termes Pujade.

Enguany ha correspost a la Societat de Biologia de Barcelona l'honor d'organitzar l'homenatge a Ramon Turró, i a mi, en qualitat de President, la missió de dur ací la veu dels deixebles i dels continuadors d'aquelles tasques que ell presidí i endegà amb el seu gran poder d'aglutinació, barreja magnífica de mestratge i de paternalitat.

La Societat de Biologia de Barcelona ha acceptat amb goig l'oferta gentil que li ha adreçat l'Associació General de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana de participar a les activitats d'aquest IX Congrés, per dues circumstàncies particularment grates i igualment simpàtiques a tots els membres que la integrem. La primera és poder objectivar d'una manera activa la comunitat d'ideologia patriòtica que anima les dues entitats nostrades; la segona és el plaer de contribuir, bo i glorificant el més estimat dels seus homes, a establir un costum, que esdevindrà un nou motiu d'interès en les nostres assemblees bianuals: l'exaltació de les nostres figures més rellevants i fer convergir a elles el màxim de mirades des de tots els miradors del món civilitzat.

Aquesta particular manera de considerar la qüestió ha motivat la forma peculiar de l'homenatge que, més que celebrar, cloem avui en aquesta sala tan propícia a les exultacions històriques.

L'homenatge a Ramon Turró s'ha produït, pràcticament, sense interrupció des que fou feta la primera escampadissa d'aquells fulls volants en els quals hom convidava els intellectuals de tot el món a participar al Concurs de treballs dedicats a l'estudi crític de l'obra turroniana. Universitats i Escoles, Centres d'investigació i seminaris, Acadèmies i Ateneus de tot el món fixaren aleshores en llurs taulars d'advertiments i ordenacions l'anunci d'una invitació a interessar-se per un gran home de ciència català. D'aleshores ençà, han estat nombroses les demandes de dades sobre treballs i fetes turronianes que de les més llunyanes terres han anat rebent-

A la porta de St. Miquel de Cuixà un frare molt decoratiu fa els honors de la vella abadia.

se als fogars culturals barcelonins més associats per la història a la figura de Turró.

I, finalment, una bella aportació de textos originals d'aspirants al premi han estat la prova més jalessa de l'interès suscitat per aquella convocatòria.

L'homenatge a Turró l'han retut un dia i un altre dia aquest estol de treballadors comentaristes concursants mentre han confeccionat el text de contribució al certamen. L'homenatge a Turró l'han fet també els que han contribuït a furnir als concursants aquelles dades precises perquè la veracitat dels conceptes i la bibliografia recolzadora fossin de la més recomanable qualitat.

I avui, en clore aquest període d'activitats amb l'atorgació dels premis als triomfadors, sentim el goig d'haver contribuït a procurar amb les excel·lències dels treballs premiats un nou i ben sòlid element de suport a la perpetuació del nom i a la glòria de Turró.

La temença d'ésser traïts pel gran afecte que sentim per Turró els que passem la quarantena i devem la nostra formació científica al seu alt mes-
tratge, ens havia frenat moltes vegades els desigs

L'objectiu ha sorprès als jardins del *Casino de Vernet*, el Dr. Pissarewsky, guanyador d'un primer accèssit del Premi Turró. D'esquerra a dreta, els Drs. Soler-Daniel, Salvador Vives, L. Cervera, Pissarewsky i Armangué.

de proclamar la seva alta jerarquia. Però tanmateix ara ens ha estat fornida una prova ben palesa de com havia estat excessiu el nostre encongiment i la nostra prudència.

Treballs vinguts de França, Alemanya, de terres d'Amèrica i treballs de procedència catalana, ens diuen ben clarament la universalització assolida per les idees de Turró en els camps diversos on esmerçà les seves possibilitats de recercador.

Són ben vives a la memòria de tots aquelles famoses crítiques elogioses que Unamuno, Nicolai i tants d'altres grans prestigis de l'assaig i de la ciència han dedicat a Turró, però, amb tot, hem volgut cercar en l'avinentesa d'una efemèride particularment remarcable, el 25.è aniversari de la primera edició d'«Origen del Coneixement» per a convèncer-nos de la perdurabilitat d'aquelles doctrines i d'aquelles idees que, sentides directament de la boca del mestre, ens havien fet sentir l'esgarri-fança que produeix la presència de la cosa genial.

I bé, l'èxit del concurs de treballs de comentari a l'obra de Turró, convocat en l'ocasió d'aquest 25.è aniversari, ens ha permès de constatar que la ideologia turroniana es serva fresca i ufanosa com en aquell temps reculats en què, dictada pel Mestre, ens embadalia com si responguessin a una mena de suggestió.

Les descobertes de Turró al camp de la bacteriologia hauran estat superades, però la seva obra de precursor genial, primerament tan combatuda, és avui revaloritzada en allò que significa dins de l'evolució progressiva una empenta propulsora. Es més, quan ja Turró no compta en el món dels vius, alguns dels seus grans detractors—i no sé estar-me de citar Besredka—proclamen la qualitat excellent de troballes turronianes que en vida es resistien a acceptar-li; per exemple, les que permeteren forjar el concepte meravellós de la immunitat local.

Les termes d'Amèlia, voltades d'un paradís incomparable, restaran en la llista dels records del Congrés com una de les notes més estimades.

Les suggerències i les afirmacions de Turró en el camp de la Filosofia hauran de trobar avui de part dels filòsofs les mateixes resistències que s'oposaren, de bell antuvi, al seu pas. El filòsof, a mesura que el biòleg experimentalista i el matemàtic li van prenent els temes que creia d'exclusiva propietat, i va buidant-se-li, per tant, el calaix de les seves possibilitats especulatives, es torna més i més gelós, més i més agressiu. Així no ha de sorprendre ningú el fet que sigui precisament del camp de la Filosofia que surtin les màximes agressions contra Turró, home de laboratori que s'atreveix a saltar, armat de l'utilatge de biòleg, als dominis que el filòsof creu infressables per als que no s'han format en les seves disciplines. Però, tanmateix, fa bo de veure que la doctrina turroniana sobre l'origen del Coneixement segueix fent adeptes de qualitat i motiva comentaris com els que han estat aportats al Concurs obert per la Societat de Biologia de Barcelona.

La tasca seleccionadora que la Societat de Bio-

logia ha confiat a un Comitè format pels ex-presidents i pels membres de la Junta actual, ha estat difícil, donada la qualitat dels treballs concursants.

Cap dels treballs ha excel·lit damunt dels altres en una forma prou destacada per a permetre l'atorgació del premi d'una manera integral. Això ha motivat que prevalgués el criteri de dividir-lo de manera que les diverses modalitats biogràfica, immunològica i filosòfica quedessin adequadament honorades en el veredict.

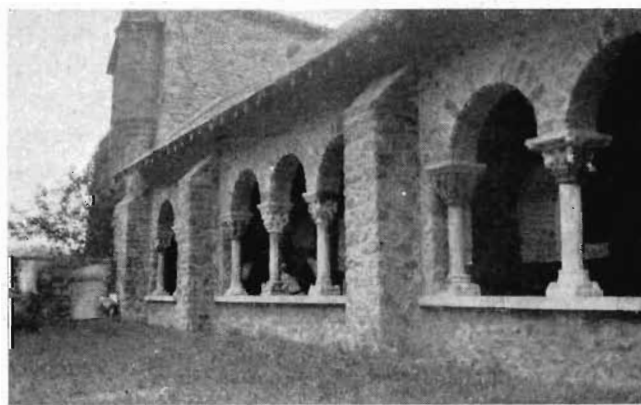
Així per unanimitat ha estat acordada la següent

Distribució de premis

1. L'atorgació d'un premi de 1000 pessetes al Dr. Antoni Cardoner, pel treball: «Estudi crític de l'obra científica de Ramon Turró».
2. L'atorgació d'un premi de 333 pessetes al Dr. J. Y. Pissarewsky, de París, pel treball: «Notice sur le génial immunologiste catalan Ramon Turró».
3. L'atorgació d'un premi de 333 pessetes al Dr. Ronge, de Paderborn (Alemanya), pel seu treball: «Versuch einer kritik des werkes von Turró.- Die Quellen der erkenntnis».
4. L'atorgació d'un premi de 333 pessetes al Dr. Manuel Rosés, de Buenos Aires, pel seu treball: «Ramón Turró i «Los Origenes del Conocimiento».

En fer públic d'una manera solemnia aquestes conclusions, en nom dels compaüys del Comitè qualificador i en nom de la Societat de Biologia de Barcelona, prego al Sr. President del IX Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana que vulgui acceptar de les meves mans i posar-les a les dels guanyadors, aquestes pliques que contenen la materialitat dels premis.

Per acabar, senyores i senyors, us faig ofrena de la meva gratitud per la gentilesa d'haver volgut donar amb la vostra presència i la vostra atenció el gran to que ha tingut aquest acte d'homenatge al gran biòleg català».

L'ascensió al vell Sant Martí de Canigó fou la darrera etapa del programa paramèdic del Congrés de Perpinyà.